

Особливо часто вживаються серед молоді Німеччини слова, які є за змістом синонімами слів "дуже добре", "відмінно", "добре", "чудово" – "super", "prima", "klasse", "toll", "cool", "geil", "supergeil" та похідних від них слів, які використовуються за різних обставин та ситуацій. Поширеним також є вживання англломовних слів: "look" (neuer Look, der Kreativ-Look, der Vintage-Look), "star" (Star-Model, Star-Fotograf, Star-Visagistin), "party" (die Luderpark-Party, Partyreihe, Party-Ableger). Англійська мова вважається більш привабливою та престижною в молодіжному середовищі. Англіцизми вносять новизну, визначають мовний портрет молодої людини, але вони часто ускладнюють розуміння та призводять до американізації повсякденної мови. Молодіжна мова рясніє словами, пов'язаними з навчанням та студентським побутом: "Abi – Abitur", "Assi – Assistent", "Stip – Stipendium", "Proff – Proffessor", "Mathe – Mathematik", "Tri – Trigonometrie", "Alge – Algebra", "Uni – Universität", "Studi – Student". Як можемо спостерігати з прикладів, активно використовуються скорочення слів, що вказує на бажання молодих людей економити час та мовні засоби, а також на бажання бути незрозумілими для інших.

В той час як літературна мова характеризується певною стриманістю та почуттям міри, молодіжна мова привертає увагу креативністю, експресивністю та гумором. Свіжість та оригінальність є обов'язковими атрибутами молодіжного спілкування, що може збентежити мовознавців та прихильників використання літературної мови у всіх сферах життя. Але молодіжний сленг є засобом специфічної групової комунікації, він виникає в процесі спілкування, спрощує його та надає нове забарвлення усталеним значенням.

Отже, можна зробити висновок, що сленг є невід'ємною частиною мови, яка яскраво відображає культурні особливості певної субкультури. Вивчення особливостей молодіжного сленгу представляє значний інтерес в процесі вивчення німецької мови, оскільки це пов'язане з розумінням значень слів і їх вживанням у мові сучасної німецької молоді, для якої сленг є звичним повсякденним явищем. І лише ознайомившись з такими особливостями та зрозумівши їх, ми зможемо опанувати сучасну німецьку мову.

*Науковий керівник: Журавель Т.В.,
викладач*

УДК 8'225:801.82:33 (043.2)

Заяць О.І.

Національний авіаційний університет, Київ

ГРАМАТИЧНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ РЕЧЕНЬ З ІСПАНСЬКОЇ МОВИ

Морфологія і синтаксис є основними елементами граматики і саме тут існують головні відмінності в мовних системах, які викликають певні

труднощі при перекладі, призводять до інтерференції. Морфологія іспанської мови зазвичай не викликає особливих труднощів у розумінні та переказі текстів. Більше труднощів створює синтаксис. Для їх подолання потрібно бездоганне володіння всіма синтаксичними конструкціями іспанської мови, в тому числі рідкісними і застарілими.

Типові труднощі при перекладі пов'язані з незнанням таких, наприклад, конструкцій, як *dado* (*dada, dados, dadas*) + іменник: *Dada la elección del Presidente de la Asamblea el número de puestos se reduce...* У зв'язку з обранням голови Генеральної асамблеї число місць знижується до...

Чимало труднощів при перекладі пов'язані з дієслівними перифразами і з перифрастичними поєднаннями, наприклад, перифрази до складу яких входить інфінітив основного дієслова, можуть мати різні часові або видові відтінки, а перифрази, побудовані за типом *ir a* + інфінітив, вказують на майбутню в найближчому майбутньому дію. Вони і перекладаються на українську зазвичай майбутнім часом: *Voy a verle mañana*. Завтра я його побачу.

Можливий і інший переклад, при якому іспанське допоміжне дієслово передається українськими дієсловами збиратися чи мати намір: *Le voy a invitar uno de esos días*. Я збираюся запросити його на днях.

Деякі труднощі створюють звороти: інфінітивні, герундіальний, дієприкметникові. Для того, щоб правильно перекладати на українську іспанські інфінітивні звороти, необхідно пам'ятати, що в іспанській мові інфінітив може мати особливий підмет, який виражається називним відмінком особових займенників або іменником без прийменника. Абсолютний інфінітив зазвичай перекладається або розгорнутим підрядним реченням, або назвою дії, суб'єкт якої перекладається іменником в непрямому (зазвичай родовому) відмінку.

В іспанській мові порядок слів у цілому досить близький до української. Відмінності стосуються лише кількох пунктів, і саме тут виникають труднощі для перекладача.

Прикметники вживаються найчастіше після означуваного їм іменника; після іменника розташовані і підлеглі йому конструкції з прийменником (*de* тощо.), які перекладаються на українську прикметниками: *Congreso de París* – Паризький конгрес. Щоб полегшити своє завдання, перекладач повинен перекладати текст не слово за словом, а синтагма за синтагмою.

Іспанські речення нерідко починаються з дієслова-присудка, за яким йде доповнення, підмет або обставина місця. Такий порядок слів характерний для фраз, в яких нова інформація міститься в підметі чи іншому члені речення, розташованому в кінці речення. Фраза *El Presidente de la Rusia llega a Bogotá* доречна в тексті, де вже раніше йшлося про президента, і нова інформація фрази в тому, куди приїхав президент. Фраза *llega a Bogotá el Presidente de Rusia* використовується тоді, коли логічний акцент падає на підмет.

Деякі труднощі пов'язані з перекладом речень, що містять вставну конструкцію: *Es ... lo que ...* (*Es ... el que ..., es ... la que*): *No es ayuda lo que se requiere para solucionar el problema, es equidad* – Для вирішення цієї проблеми потрібна не допомога, а справедливість. Тому, побачивши на початку речення *es*, перекладач часто стоїть перед синтаксичною неясністю, оскільки виникає вибір з трьох можливостей: фраза з вставною конструкцією *es ... lo (el, la, los) que ...*, фраза з підметом, який буде десь далі в реченні, або фраза без вираженого підмета.

Список літератури

1. Арутюнова Н.Д. Трудности перевода с испанского языка: учебное пособие / Н.Д. Арутюнова. – 2-е изд., испр. – М.: Высшая школа, 2004, 1965 – 109 с.
2. Иовенко В.А. Теоретический курс перевода испанского языка: учебник для вузов / В.А. Иовенко. – М.: ЧеРо, 2005. – 132 с.

*Науковий керівник: Попадюк С.С.,
ст. викладач*

УДК 811.111'255.4 (043.2)

Зіненко О.А.

Національний авіаційний університет, Київ

ВИКОРИСТАННЯ АНГЛІЦИЗМІВ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

У сучасному світі активно відбувається процес інтеграції мов. Мова – це динамічна сфера, яка постійно розвивається та вдосконалюється. Запозичення слів властиве всім мовам у світі, і це не є дивно, навпаки, поява такого поняття є ознакою життєздатності мов. Німецька мова не стала винятком. Впродовж тривалого часу накопичувалося чимало нових слів, лексика збагачувалася новими фразами та значеннями.

В останні роки в німецьку мову стало проникати все більше англійських слів. Перші запозичення були відомі ще з XV ст. Однак особливий наплив англіцизмів почав спостерігатися після Другої світової війни. На сьогодні доведено, що жодна мова у світі не має такого яскраво вираженого впливу на німецьку мову, ніж англійська [1, с. 31].

Таким чином, було створене поняття “Denglisch” (Deutsch + Englisch), яке характеризує сучасний німецький суржик. Останнім часом використання англійської мови стало модною тенденцією. Основними причинами появи такого феномену стали:

- 1) культурний вплив одного народу на інший;
- 2) наявність усних або писемних контактів країн з різними мовами;